

NOWY ŁOWICZANIN

Pismo Ziemi Łowickiej.

Cena 200 zł

Powstała diecezja łowicka. Kolegiata – katedrą.

ALOJZY ORSZULIK pierwszym biskupem łowickim

W święto Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie, w środę 25 marca 1992 papież Jan Paweł II ustanowił nową organizację terytorialną Kościoła w Polsce. Utworzona została m.in. diecezja łowicka. Jej biskupem ordynariuszem papież mianował bp. Alojzego Orszulika.

Bulla „TOTUS TUUS POLONIAE POPULUS” ustanawiająca nową organizację kościelną w Polsce ogłoszona została uroczystie wiernym w środę o godzinie 12.00 i od tej chwili weszła w życie. Biskupi polscy poznali jednak jej treść już we wtorek, w Gnieźnie. Ich spotkanie u grobu św. Wojciecha odbyło się więc wcześniej niż zapowiadaliśmy w notce na str. 1 dzisiejszego głównego wydania N.Ł., nie miało też charakteru formalnej sesji Komisji Episkopatu.

Na mocy bulli erygowanych zostało 13 nowych diecezji, głównie w Polsce centralnej, południowej i wschodniej. Powstało też osiem nowych metropolii. Rozbita została unia personalna Warszawy z Gniezmem: nowym arcybiskupem gnieźnieńskim został Henryk Muszyński, dotychczasowy biskup pomocniczy w diecezji wrocławskiej, bibliista, wykładowca w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Arcybiskupem warszawskim pozostał Józef Glemp. Zachował on również, mimo iż przestał być arcybiskupem gnieźnieńskim – tytuł Prymasa Polski jako kustosz spoczywających w Gnieźnie relikwi św. Wojciecha. Powstało również osobne biskupstwo dla Warszawy prawobrzeżnej – biskupstwo praskie, w którym rządy objął Kazimierz Romaniak.

Pierwszym w dziejach biskupem ordynariuszem łowickim mianowany został Alojzy Orszulik, dotychczasowy biskup pomocniczy siedlecki, zastępca sekretarza Episkopatu Polski, znany powszechnie jako czołowy reprezentant strony kościelnej w różnego rodzaju rokowaniach z władzami państwowymi, szczególnie w okresie PRL (życiorys zamieszczamy obok). Jego biskupem pomocniczym papież mianował znanego nam doskonale Józefa Zawitkowskiego, odwołując go jednocześnie z funkcji biskupa pomocniczego warszawskiego.

Biskup Alojzy Orszulik rządzić będzie diecezją, w skład której weszły następujące dekanaty dotychczasowej archidiecezji warszawskiej: Łowicz – Kolegiata, Łowicz – Św.Duch, Biała Rawska, Krośnice, Kutno, Lubochnia, Mszczonów, Skierniewice, Sochaczew, Żychlin i Żyrardów. Oprócz nich w granicach diecezji łowickiej znalazły się duże fragmenty dotychczasowej diecezji łódzkiej: całe dekanaty Łęczyca i Tum pod Łęczycą, oraz parafie Głowno, Głowno-Osiny, Głowno-Zabrzeźnia i Dmosin. Przyłączono do diecezji łowickiej także kilka leżących na lewym brzegu Wisły parafii diecezji płockiej: Trębki, Susierz, Pacyna, Osmolin, Sanniki, Słubice, Zyck (patrz mapa).

**Pierwszemu Biskupowi Łowickiemu
oraz Jego współpracownikom**
Błogosławieństwa Bożego życzy "Nowy Łowiczanie".

Pierwsze spotkanie z Łowiczem

Biskup Alojzy Orszulik przyjechał do Łowicza w środę, 25 marca w późnych godzinach popołudniowych, na krótko przed anonsowaną podczas rannych Mszy Św. uroczystą koncelebrą zapowiedzianą na godzinę 18.00. Jak się miało okazać było to jego pierwsze spotkanie z katedrą (jaki to tytuł otrzymała teraz kolegiata) oraz z Łowiczem w ogóle. Podczas Mszy Św. bp. Józef Zawitkowski odczytał najpierw list papieża Jana Pawła kierowany z okazji ustanowienia nowych diecezji do całego Kościoła w Polsce, a następnie papieskie dekryty:

- erygujący diecezję łowicką
- mianujący biskupem ordynariuszem Alojzego Orszulika
- mianujący biskupem pomocni

czym Józefa Zawitkowskiego

Mszę Św. koncelebrowali: biskup Alojzy Orszulik, pełniący obowiązki proboszcza ks. Wiesław Skonieczny i ks. Bogdan Lisek.

Pod koniec Mszy Św. biskup Alojzy Orszulik ogłosił pierwsze swoje decyzje:

- powołał kurię biskupią (zespół instytucji i osób świadczących biskupowi pomoc w zarządzaniu diecezją). I tak powołano do życia: 4 osobową Radę Kurii, kolegium konsultorów, archiwistę, notariusza, kanclerza,

wicekanclerza, tymczasowych przewodniczących wydziałów: duszpasterstwa ogólnego, nauki katolickiej, spraw sakramentalnych, spraw zakonnych, konserwacji zabytków i wydziału d.s. organistów.

- mianował bp. Józefa Zawitkowskiego wikariuszem generalnym diecezji

- poinformował, że zgodnie z wyjaśnieniami muncjusza apostolskiego apb. Józefa Kowalczyka na mocy przepisów prawa kanonicznego wszyscy kanonicy prymasowskiej kapituły

łowickiej (mieszkający aktualnie na terenie utworzonej diecezji łowickiej) stali się automatycznie członkami kapituły katedralnej.

Uroczyste objęcie władzy przez biskupa Alojzego Orszulika, czyli ingres do katedry łowickiej, odbędzie się w NIEDZIELĘ PALMOWĄ. Jego godzina nie jest jeszcze na razie znana, najbardziej prawdopodobne są godziny południowe.

BISKUP ALOJZY ORSZULIK, syn Józefa i Rozalii z domu Kowalczyk, urodził się 21 czerwca 1928 r. w Baranowicach w diecezji katowickiej.

Przed wybuchem II wojny światowej ukończył 4 klasy polskiej szkoły powszechnej. W czasie okupacji pracował w zakładzie stolarskim. Po zakończeniu działań wojennych przez 3 lata pracował zawodowo działając w Stowarzyszeniu Sodalicii Mariańskiej.

W 1948 r. wstąpił do Małego Seminarium Duchownego Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego (Księża Pallotyni) w Chełmnie nad Wisłą. Po otrzymaniu świadectwa dojrzałości w tymże Seminarium w 1951 r. został przyjęty do nowicjatu w Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego w Żąbkowicach Śląskich. Studia filozoficzno-teologiczne odbył w latach 1952–1958 w Wyższym Seminarium Duchownym w Ołtarzewie k. Warszawy, gdzie 22 czerwca 1957 r. przyjął święcenia kapłańskie z rąk Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski.

W latach 1958–1961 odbył specjalistyczne studia na Wydziale Prawa Kanonicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego uzysku-

jąc licencjat i magisterium. Od jesieni 1961 r. prowadzi nieprzerwanie wykłady z zakresu prawa kanonicznego w Wyższym Seminarium Duchownym w Ołtarzewie. W 1962 r. został skierowany przez przełożonych do pracy w Sekretariacie Episkopatu Polski, gdzie pełnił najpierw funkcję referenta. We wrześniu 1968 r. Konferencja Plenarna Episkopatu powołała go na stanowisko kierownika Biura Prasowego Episkopatu Polski, które piastuje do dziś.

W latach 1971–1973 prowadził rozmowy z władzami państwowymi związane z wykonaniem ustawy z 1971 r. o uwłaszczeniu Kościoła na Ziemiach Zachodnich i Północnych. Od tego czasu wspomagał Sekretarza Episkopatu abp. B. Dąbrowskiego, w prowadzeniu rozmów z przedstawicielami władz państwowych w sprawach dotyczących stosunków między Kościołem i Państwem.

Od listopada 1980 r. był członkiem – sekretarzem Komisji

Wspólnej przedstawicieli Rządu PRL i Episkopatu Polski.

W 1983 r. wybrany został przez Konferencję Plenarną Episkopatu sekretarzem pomocniczym Konferencji Episkopatu Polski. W 1987 r. wszedł w skład Komisji Mieszanej (złożonej z przedstawicieli Stolicy Apostolskiej i Episkopatu Polski), której zadaniem było studiowanie problemów dotyczących nawiązania stosunków dyplomatycznych między Stolicą Apostolską i PRL. W tym też roku wybrany został na członka Zespołu Redakcyjnego przy Komisji Wspólnej, którego zadaniem było opracowanie projektu ustawy o stosunku państwa do Kościoła katolickiego. W marcu 1990 Konferencja Plenarna Episkopatu Polski wybrała go na zastępcę Sekretarza Episkopatu.

W 1974 r. został mianowany przez papieża Pawła VI konsultorem Papieskiej Komisji Środków Społecznego Przekazu. Jest wiceprzewodniczącym Komisji Episkopatu do Spraw Środków Społecz-

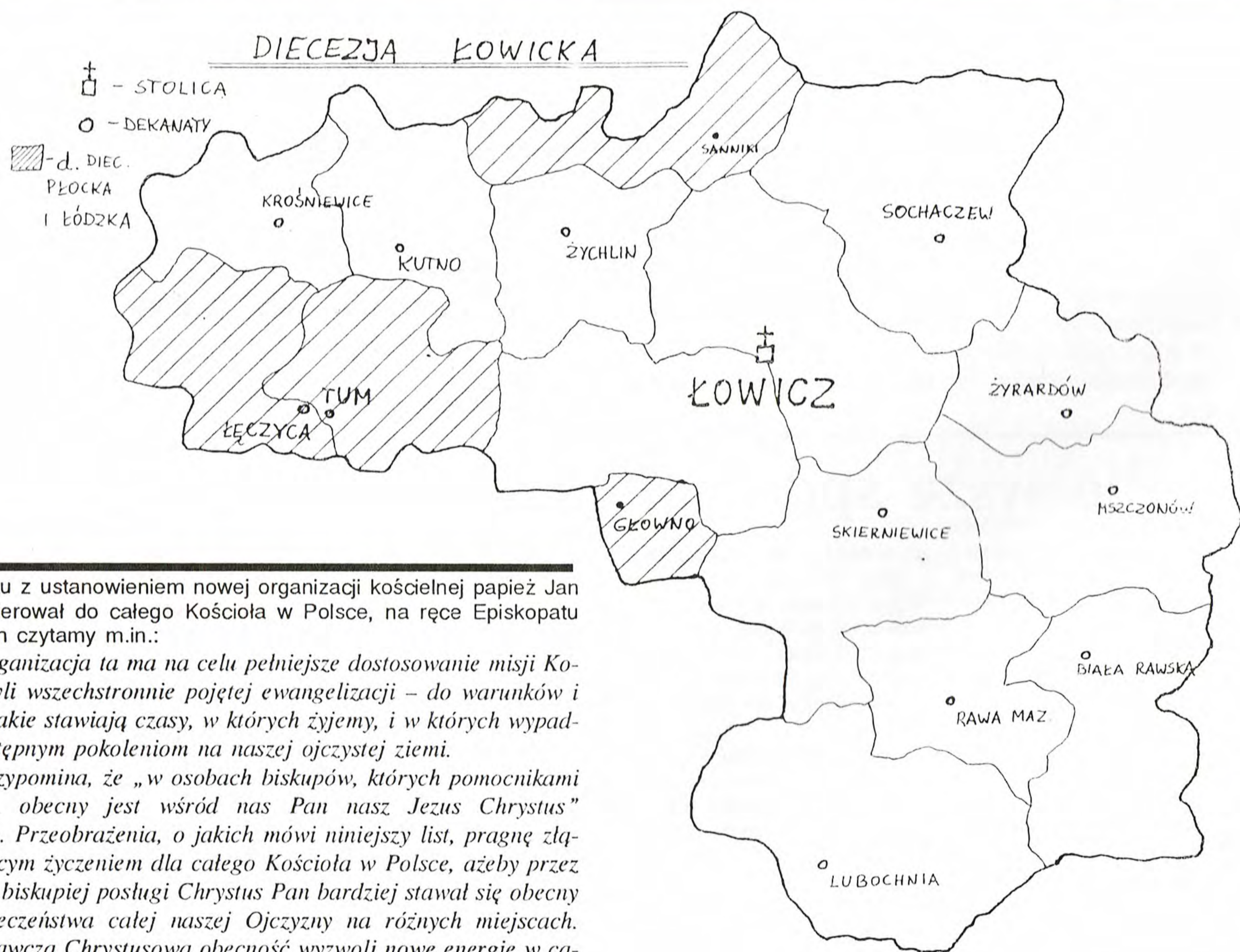
nego Przekazu i członkiem Komisji Episkopatu do Spraw Wydawnictw Katolickich oraz asystentem kościelnym w Kościelnym Komitecie Rolniczym i Fundacji Wspomagającej Zaopatrzenie Wsi w Wodę. W latach 1988 i 1989 z ramienia Kościoła uczestniczył w rozmowach „okrągłego stołu”.

8 września 1989 r. został mianowany biskupem pomocniczym Diecezji Siedleckiej, 8 grudnia 1989 r. przyjął święcenia biskupie w Katedrze Siedleckiej.

25 marca 1992 r. papież mianował go Biskupem Łowickim.

Opublikował m.in.: „Spis duchowieństwa diecezjalnego i zakonnego w Polsce” (współautor) 1973 (3 wyd.); „Kościół katolicki w Polsce” (współautor) 1972 (4 wyd.) i artykuły: „Wierni wobec porządku doczesnego” w: „Niedziela” 1986; „Czego rodzice katolicycy świadomi być powinni” w: „Tygodnik Powszechny” 1987; „Znaczenie prasy w życiu Kościoła i stan prasy katolickiej w Polsce” w: „Niedziela” 1988; „Catholicisme polonais de l’avenir” w: „Nouvelles de la vie religieuse en Pologne”, mars 1989; „Pałac Nuncjatury Apostolskiej w Warszawie” w: „Przegląd Katolicki” 1989.

Zna trzy języki obce: łaciński, włoski i niemiecki.

W związku z ustanowieniem nowej organizacji kościelnej papież Jan Paweł II skierował do całego Kościoła w Polsce, na ręce Episkopatu list w którym czytamy m.in.:

„ (...) Organizacja ta ma na celu pełniejsze dostosowanie misji Kościoła – czyli wszechstronnie pojętej ewangelizacji – do warunków i wymagań, jakie stawiają czasy, w których żyjemy, i w których wypadnie żyć następnym pokoleniom na naszej ojczyźnej ziemi.

Sobór przypomina, że „w osobach biskupów, których pomocnikami są kapłani, obecny jest wśród nas Pan nasz Jezus Chrystus” (por. LG, 21). Przeobrażenia, o jakich mówi niniejszy list, pragnę złączyć z gorącym życzeniem dla całego Kościoła w Polsce, ażeby przez ubogacenie biskupiej posługi Chrystus Pan bardziej stawał się obecny wśród społeczeństwa całej naszej Ojczyzny na różnych miejscach. Niech ta zbawcza Chrystusowa obecność wyzwoli nowe energie w całym Ludzie Bożym. Niech zwiąże bardziej jeszcze posługę kapłańską i życie zakonne z powołaniem świeckich we wszystkich stanach i zawodach.” (...)

DODATEK NADZWYCZAJNY opracowali:
Ewa Mrzygłód-Waligórska i Wojciech Waligórski.